

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION

Bryssel den 5.5.2008
KOM(2008)233 slutlig

RAPPORT FRÅN KOMMISSIONEN TILL RÅDET OCH EUROPAPARLAMENTET

**OM ANVÄNDNING AV KOCCIDIOSTATIKA OCH HISTOMONOSTATIKA
SOM FODERTILLSATSER**

enligt
artikel 11 i Europaparlamentet och rådets förordning (EG) nr 1831/2003
av den 22 september 2003
om fodertillsatser

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

1.	Bakgrund	3
1.1.	Inledning	3
1.2.	Lagstiftning om fodertillsatser	3
2.	Lagstiftning om koccidiostatika och histomonostatika som fodertillsatser	5
3.	Användning av histomonostatika och koccidiostatika	5
3.1.	Sammansättning och förekomst av koccidiosis och histomoniasis.....	5
3.2.	Användning av koccidiostatika	6
4.	Säkerhet vid användning av koccidiostatika som fodertillsats	7
5.	Statistiska uppgifter om användning.....	8
6.	Alternativ till koccidiostatika och histomonostatika.....	8
6.1.	Vaccinering	8
6.2.	Växtbaserade produkter	8
6.3.	Användning av föreskriven veterinärmedicin.....	9
6.4.	Andra metoder.....	9
7.	Medlemsstaternas och övriga berörda parter medverkan	9
8.	Slutsatser	10
	BILAGA.....	11

RAPPORT FRÅN KOMMISSIONEN TILL RÅDET OCH EUROPAPARLAMENTET

OM ANVÄNDNING AV KOCCIDIOSTATIKA OCH HISTOMONOSTATIKA SOM FODERTILLSATSER

1. BAKGRUND

1.1. Inledning

Enligt artikel 11 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1831/2003 av den 22 september 2003 om fodertillsatser¹ ska kommissionen lämna en rapport om användningen av koccidiostatika och histomonostatika som fodertillsatser till Europaparlamentet och rådet inför beslut om utfasning av dessa ämnen som fodertillsatser senast den 31 december 2012. Rapporten ska även beröra tillgängliga alternativ och om det är lämpligt åtföljas av lagstiftningsförslag.

Kommissionen har utarbetat rapporten på grundval av information från myndigheterna i medlemsstaterna och från berörda parter.

Koccidiostatika och histomonostatika är kemiska ämnen, skapade genom syntes eller av mikroorganismer, som hindrar eller förstör protozooparasiter som orsakar koccidios eller histomonostas hos djur inom animalieproduktion. Koccidiostatika kan även ha en sekundär och kvarvarande aktivitet i tarmens mikroflora, men de skiljer sig från tillväxtbefrämjande antibiotika, som i första hand påverkar tarmens mikroflora. Användning av tillväxtbefrämjande antibiotika är förbjuden i Europeiska gemenskapen sedan den 1 januari 2006.

1.2. Lagstiftning om fodertillsatser

De senaste 40 åren har koccidios i animalieproduktion kontrollerats genom fodertillsatser och sedan 1970 är koccidiostatika godkänt som fodertillsats enligt direktiv 70/524/EEG av den 23 november 1970 om fodertillsatser². Direktivet genomgick en fullständig översyn 2003 och genom förordning (EG) nr 1831/2003 gjordes en grundlig översyn av EU-lagstiftningen om fodertillsatser.

¹ EUT L 268, 18.10.2003, s. 29.

² EGT L 270, 14.12.1970, s. 1. Direktivet senast ändrat genom förordning (EG) nr 1756/2002 (EGT L 265, 3.10.2002, s. 1).

Förordningen innebar att många nya delar lades till den befintliga lagstiftningen om fodertillsatser, som var en av de första delarna inom lagstiftning om livsmedelssäkerhet som antogs till följd av förordning (EG) nr 178/2002 om allmänna principer och krav för livsmedelslagstiftning, om inrättande av Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet (EFSA) och om förfaranden i frågor som gäller livsmedelssäkerhet³. Genom förordning (EG) nr 1831/2003 gavs EFSA ansvaret för säkerhetsbedömning och vetenskaplig rådgivning. Genom denna förordning omsätts också principerna i förordning (EG) nr 178/2002 genom att det införs tidsbestämda godkännanden på tio år, inrättas ett referenslaboratorium för gemenskapen för fodertillsatser och ges möjlighet att fastställa högsta tillåtna restmängder för vissa tillsatser som kan resultera i rests substanser när de tillsätts foder. Det ges också möjlighet att i samband med ett godkännande fastställa planer för övervakning efter försäljning. Även andra bestämmelser införs. Förordningen bibehöll koccidiostatika och lade till histomonostatika som en ny fodertillsatskategori, samtidigt som det fastställdes att användningen (och försäljningen) av befintliga antibiotika som fodertillsatser som skulle fasas ut från och med den 1 januari 2006 med hänsyn till riskerna att selektera bakteriestammar som är resistenta mot humanläkemedel eller veterinärmedicinska läkemedel när antimikrobiella substanser används som tillväxtbefrämjande medel.

Märkningskraven för foderblandningar med särskilda tillsatser, inklusive koccidiostatika och histomonostatika, omfattas fortfarande av artikel 16 i direktiv 70/524/EEG, som gäller tills direktiv 79/373/EEG om saluföring av foderblandningar⁴ har ändrats så att det innehåller bestämmelser om märkning av foder med tillsatser.

Veterinärmedicinska läkemedel regleras i Europeiska unionen av direktiv 2001/82/EG⁵.

³ EGT L 31, 1.2.2002, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1642/2003 (EUT L 245, 29.9.2003, s. 4).

⁴ EGT L 86, 6.4.1979, s. 30.

⁵ EGT L 311, 28.11.2001, s. 1.

2. LAGSTIFTNING OM KOCCIDIOSTATIKA OCH HISTOMONOSTATIKA SOM FODERTILLSATSER

För närvarande finns det 11 olika koccidiostatika med 28 olika godkännanden för olika arter under särskilda användningsvillkor. Produkterna är nu godkända att användas för kycklingar, kalkoner och kaniner. Koccidiostatika kan delas upp i två större grupper. Första gruppen omfattar jonoforer (ämnen med en polyetergrupp som bildas genom fermentation med flera stammar av *streptomyces* spp och *actinomadura* spp) med följande sex ämnen: monesinnatrium, natriumlasalocid, maduramicinammonium, narasin, salinomycinnatrium och semduramicinnatrium. Den andra gruppen omfattar fyra syntetiska ämnen som inte är av jonoforisk typ: dekokinat (en sammansättning som tillhör den kemiska gruppen kinoloner), robenidin hydroklorid (kemisk grupp guanidiner), halofuginon (kemisk grupp kinazolinoner), diklazuril (kemisk grupp bensenacetoneitriler) och nikarbazin. Inga produkter är för närvarande godkända som histomonostatika för att användas som fodertillsats i EU. Alla koccidiostatika har genomgått EFSA:s säkerhetsbedömning eller granskats av vetenskapliga foderkommittén.

I varje godkännande anges produktens egenskaper, innehavaren av godkännandet, högsta, lägsta eller rekommenderad dosering, djurkategorier där produkten kan användas, högsta tillåtna restmängd (MRL) och karenstid om nödvändigt, liksom särskilda märkningsbestämmelser och övriga villkor. De nuvarande tidsbegränsade godkännandena löper ut mellan 2009 och 2017. En detaljerad beskrivning av dessa finns i bilaga I.

3. ANVÄNDNING AV HISTOMONOSTATIKA OCH KOCCIDIOSTATIKA

3.1. Sammansättning och förekomst av koccidiosis och histomoniasis

Koccidiosis orsakas av värdspecifika protozooparasiter av typen *Eimeria* (stam Apicomplexa). Det finns sju huvudsakliga arter som drabbar fjäderfä (*E. acervulina*, *brunetti*, *mitis*, *necatrix*, *praecox*, *tenella* och *maxima*), fem arter som drabbar kalkon (t.ex. *E. meleagrimitis*) och sex arter som drabbar kaniner (t.ex. *E. stiedae*). Koccidiosis kan även förekomma hos boskap och grisar, men fokus ligger i huvudsak på fjäderfä, kalkon och kanin, eftersom de är de största sektorerna där kontrollåtgärder tillämpas för att undvika att sjukdomen sprids hos dessa känsligare arter.

Eimeria-parasiten finns i omgivningen. Den kan spridas i passiv form i miljön genom insekter och fåglar och den tål i hög grad skiftande väderlek och desinfektionsmedel, vilket gör den nästan omöjlig att utrota. När parasiten kommer in i kroppen angriper den tarmarnas vävnad, förökar sig och utsöndras som flertaliga ägg (oocystor) som infekterar djur och byggnader i närheten.

Utan behandling kan effekten hos smittbäraren variera från lätt tarminflammation, vilket orsakar minskat foderintag till följd av minskad aptit och därefter mindre viktökning, till hemorragisk diarré och död, beroende på infektionsgrad och förekommande arter. Även vid lättare infektioner gör ofta tarmskadorna att andra mikrobiella infektioner lättare får fäste, vilket kan försämra djurets tillstånd.

Koccidios kan förekomma hos alla vilda fåglar och tamfåglar. Även om det inte finns några exakta uppgifter om förekomst och utbredning av klinisk och subklinisk koccidios hos fjäderfä och kanin för kommersiell produktion är det allmänt känt att parasiterna finns i alla bruksbesättningar. En parasitinfektion som koccidios finns på alla fjäderfäanläggningar trots hög sanitär standard och god djurhållning och kan ha stor betydelse för djurens hälsa.

Även histomoniasis orsakas av en protozooparasit, *histomonas meleagridis*. De allvarligaste fallen finns hos kalkoner ("blackhead"), men flera andra fåglar kan drabbas.

3.2. Användning av koccidiostatika

I kommersiell produktion kontrolleras koccidios i huvudsak genom tillsats av koccidiostatika i fodret inom tillåtna gränser och genom iakttagande av föreskrivna hygienkrav. I allmänhet måste koccidiostatika ges under hela djurets livstid (som för slaktkycklingar) för att motverka nya infektioner från oocystorstadiet av sjukdomen.

All koccidiostatika hindrar parasiternas fortplantningsprocess men kan inte helt utrota parasiten från djurets tarmar. De godkända syntetiska kemiska ämnena är viktiga i kombination med jonoforena. Detta gör det möjligt att rotera eller byta ut produkterna mellan de olika djurens livscyklar eller använda dem i så kallade "shuttle"-program för att garantera en tillräcklig kontroll av sjukdomen, och minska risken att parasiten utvecklar immunitet.

Tillgången till koccidiostatika och dess kontinuerliga förebyggande användning har i hög grad bidragit till att fjäderfäproduktionen har kunnat utvecklas under goda förhållanden för djurens hälsa och välmående. Den första typen av jonoforiska koccidiostatika (monensin) som infördes på sjuttioalet var ett viktigt steg mot att kontrollera koccidios. Tidigare var utbrott av koccidios vanligt förekommande, och de var svåra att förhindra och behandla, eftersom det bara fanns icke-jonoforiska koccidiostatika som inte var lika effektiva mot parasitens snabbt utvecklade immunitet.

För närvarande finns det inga godkända produkter med histomonostatika inom EU. Det finns ändå ett system för godkännande om en ansökan för godkännande av en produkt skulle lämnas in tillsammans med tillräcklig information som garanterar säkerhet för djuren, konsumenterna och miljön, samt produktens effektivitet. Det finns uppgifter om att man i vissa kalkonproducerande medlemsstater har märkt en betydande minskning av tekniska prestandaindikatorer i kalkonproduktionen och en ökning av veterinärkostnader sedan den enda godkända produkten av histomonostatika togs bort 2003, vilket stödjer utvecklingen av en passande produkt.

4. SÄKERHET VID ANVÄNDNING AV KOCCIDIOSTATIKA SOM FODERTILLSATS

Godkända koccidiostatika för djurfoder används inte för medicinskt bruk för människor.

Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet (EFSA) har noggrant granskat säkerheten hos nuvarande godkänd koccidiostatika. Granskningen omfattar säkerhet för såväl djur, konsumenter, användare och miljö. I bedömningen ingår även risken för att utveckla immunitet mot protozoer och korsresistens mot mikroorganismer för att undvika teoretisk utveckling av resistens mot antimikrobiella medel som används i humanläkemedel eller veterinärmedicinska läkemedel som idag inte är kända.

Förordning (EG) nr 1831/2003 med bestämmelser för fastställande av högsta tillåtna restmängder (MRL) av tillsatser i livsmedel av animaliskt ursprung har medfört att det nu finns effektivare och bättre sätt än tidigare att kontrollera användningen av koccidiostatika i foder, eftersom MRL har fastställts de senaste åren.

Enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1831/2003 av den 12 januari 2003 om fastställande av krav för foderhygien⁶ måste anläggningar som tillverkar eller släpper ut koccidiostatika eller histomonostatika och förblandningar eller foderblandningar på marknaden vara godkända av en behörig myndighet. Bestämmelserna innebär i praktiken att lantbrukare som vill använda koccidiostatika och histomonostatika som allmän regel endast får använda färdigt helfoder och tillskottsfoder som tillverkats av godkända foderförsäljare. Det är en viktig säkerhetsåtgärd eftersom det garanterar blandningens sammansättning och tillåter officiella kontroller av behöriga myndigheter.

Vissa medlemsstater, t.ex. Sverige, har övervakningsprogram för att upptäcka ökad motståndskraft mot antimikrobiella ämnen i samband med användningen av koccidiostatika som fodertillsats där en sådan ökning ännu inte har registrerats.

⁶ EUT L 35, 8.2.2003, s. 1.

5. STATISTISKA UPPGIFTER OM ANVÄNDNING

Det är svårt att ta fram exakta siffror för produktion och användning för hela EU på grund av den fria rörligheten för produkter inom den inre marknaden och överlappningar mellan siffrorna från nationella myndigheter. Den bästa uppskattningen anses vara siffrorna i bilaga II, som har sammanställts av International Federation for Animal Health Europe (IFAH Europe), European Feed Manufacturers' Federation (FEFAC) och European poultry producers and traders association (AVEC). Där anges koncentrationen av dessa produkter i flera fodertyper för olika djurkategorier i de 27 EU-länderna i sin helhet.

Siffrorna visar en utbredd användning av koccidiostatika i foder för slaktkycklings- och kalkonproduktion i de 27 EU-länderna. Även om statistiken inte visar en särskild tendens över en viss tid, så visar den att användningen av koccidiostatika har varit relativt stabil under senare år.

6. ALTERNATIV TILL KOCCIDIOSTATIKA OCH HISTOMONOSTATIKA

6.1. Vaccinering

Sedan 1992 har vaccin som baserats på tidiga oocystor av parasitstammar utvecklats. Kommersiell användning av vaccin mot koccidios började 1992 för ersättningshöns för värpning och 2000 för slaktkycklingar. För närvarande används vaccin som huvudsaklig metod för att förhindra koccidios hos avelsbesättningar och värphöns. Ett vaccin är godkänt i hela EU, och ytterligare två finns i ett mindre antal länder. Vaccinförespråkarna hävdar att nya produkter behöver utvecklas, eftersom en fortsatt användning av koccidiostatika ökar resistensen. Vaccin är artspecifikt och finns inte för alla sorters djur.

För närvarande finns det inga vaccin som förhindrar histomoniasis.

6.2. Växtbaserade produkter

Flera växtextrakt och eteriska oljor används i kommersiellt syfte.

Det finns emellertid inga kontrollerade undersökningar som kan bevisa mätbara förebyggande åtgärder för koccidios och histomoniasis. Det har inte heller lämnats in några ansökningar om godkännande och granskning hos EFSA enligt förordning (EG) nr 1831/2003.

6.3. Användning av föreskriven veterinärmedicin

Ett begränsat antal kemiska ämnen är godkända för veterinärmedicinskt bruk. Dessa är toltrazuril, amprolium och ett antal sulfamider (sulfamiderazin, sulfadimetoxin, trimetoprim tillsammans med sulfadimetoxin eller sulfametoxipyridazin). De kemiska ämnena är effektiva när det gäller behandling av sporadisk koccidiosis som kan inträffa när det inte finns koccidiostatika i fodret, om resistens har utvecklats eller om vaccinet är verkningslöst. De veterinärmedicinska läkemedlen har lätt för att skapa resistens om de används ofta och är därför inte tillförlitliga för vanliga kontrollprogram för koccidiostatika. De kan inte heller förebygga större djurhälsoproblem eftersom kliniska tecken (minskat foderintag, diarré, dödlighet etc.) framträder först när utvecklingen av *Eimeria*-arterna är långt framskriden och när oocystorna redan har förökats och smittar andra fåglar. För närvarande finns det inga godkända veterinärmedicinska läkemedel för att hindra histomoniasis.

6.4. Andra metoder

Även andra metoder har testats, såsom användning av surgörande medel och enzymer eller suspensioner av mikroorganismer av prebiotika eller probiotika för att skapa barriärer vid ingången till mag- och tarmsystemet för att motverka infektion. Specialiserade desinfektionsmedel används också eftersom oocystorna är mycket resistenta mot vanliga desinfektionsmedel.

Resistensutveckling mot oocystorna genom genetiskt urval av djur undersöks också, men man förväntas inte nå målet att utveckla motståndskraftiga arter på kort sikt.

Hittills har det inte funnits tillräckligt med information för att stödja användningen av de alternativa möjligheterna för att förhindra koccidiosis och histomoniasis.

7. MEDLEMSSTATERNAS OCH ÖVRIGA BERÖRDA PARTERS MEDVERKAN

Inför utarbetandet av den här rapporten begärde kommissionen information både från medlemsstaterna och från berörda aktörer.

De organisationer som har bidragit med information är International Federation for Animal Health Europe (IFAH Europe), European Feed Manufacturers' Federation (FEFAC), European poultry producers and traders association (AVEC) och Comité européen de la dinde och the Association of Veterinary Consultants. (COPA-COGECA).

Femton medlemsstater har lämnat detaljerad information och svaren visar att det för närvarande inte finns något bättre alternativ till nuvarande system för reglering och inspektion (MRL, regler för foderhygien, registrering och godkännande av anläggningar som hanterar koccidiostatika samt spårbarhet) när det gäller användningen av koccidiostatika som fodertillsats.

8. SLUTSATSER

För närvarande är användning av koccidiostatika av stor betydelse som förebyggande åtgärd för att kontrollera koccidios i modern fjäderfäproduktion. Genom att förhindra en sjukdom som finns på alla gårdar bidrar detta till skydd av djurens hälsa och välmående. En produktion utan koccidiostatika i Europa idag skulle leda till mycket negativa ekonomiska konsekvenser och till att EU:s konsumenter inte skulle kunna köpa fågel, kalkon och kanin som har producerats enligt EU:s höga säkerhets- och hälsokrav.

De alternativ som har nämnts ovan ger för närvarande inte samma fördelar som användningen av koccidiostatika som fodertillsats.

Vaccin är artspecifikt och finns inte för alla sorters djur. Det begränsade utbud av veterinärmedicinska läkemedel som finns används bara i läkande syfte. Om läkemedlen används i profylaktiskt syfte kan detta skapa resistens mot dem och även minska deras medicinska effektivitet. Sjukdomens spridning och dess riskegenskaper gör att det är bättre att förhindra den än att behandla den.

För histomoniasis finns det ingen alternativ behandling, och därför ska den särskilda kategorin omfattas av förordningen för att göra det möjligt att godkänna framtida produkter som förebygger sjukdomen förutsatt att de uppfyller kriterierna för säkerhet och effekt.

Regelverket som i förordning (EG) nr 1831/2003 kan därför anses som fungerande. Kommissionen anser att det är olämpligt att förändra något för närvarande eftersom det nuvarande systemet är väl lämpat för att hantera den rådande situationen. Systemet har en hög konsumentssäkerhet och värnar om djurens hälsa och miljön samtidigt som det ger företagarna goda möjligheter att utöva sin verksamhet. Europeiska kommissionen kommer fortsättningsvis även att övervaka utvecklingen av nya ämnen och tekniker för att förebygga sjukdomarna.

BILAGA

Bilaga I - Godkännande av koccidiostatika och histomonostatika som fodertillsatser i gemenskapslagstiftningen

Tillsats				Godkännande och utgångsdatum		Användningsvillkor		
Nummer	Tillsatsens namn	Handelsnamn	Innehavare av godkännandet	År för godkännande	Godkännandets utgångsdatum	Målart	Karenstid	MRL
E 756	Dekokinat	Deccox	Alpharma AS	2004	17.7.2014	Slaktkycklingar	3 dagar	-
E 757	Monensinnatrium	Elancoban	Eli Lilly and Company Limited	2004	30.7.2014	Slaktkycklingar, kycklingar för värphönsuppfödning, kalkoner (<16 veckor)	3 dagar	25 µg/kg skinn och fett 8 µg/kg lever, njure och muskelvävnad
5 1701	Monensinnatrium	Coxidin	Huvepharma NV Belgien	2007	6.2.2017	Slaktkycklingar, kalkoner (<16 veckor)	3 dagar	25 µg/kg skinn och fett 8µg/kg lever, njure och muskelvävnad
E 758	Robenidinhydroklorid	Cycostat	Alpharma (Belgien) BVBA	2004	29.10.2014	Slaktkycklingar, kalkoner, slaktkaniner	5 dagar	-
				1999	30.9.2009	Avelskaniner	5 dagar	-

Godkännande av koccidiostatika och histomonostatika som fodertillsatser i gemenskapslagstiftningen (fortsättning)

Tillsats			Godkännande och utgångsdatum		Användningsvillkor		
----------	--	--	------------------------------	--	--------------------	--	--

Nummer	Tillsatsens namn	Handelsnamn	Innehavare av godkännandet	År för godkännande	Godkännandets utgångsdatum	Målart	Karenstid	MRL
E 763	Lasalocid A natrium	Avatec	Alpharma (Belgien) BVBA	2004	20.8.2014	Slaktkycklingar, kycklingar för värphönsuppfödning (<16 veckor)	5 dagar	20 µg/kg muskelvävnad 100 µg/kg skinn och fett 100 µg/kg lever 50 µg/kg njure 150µg/kg ägg
				1999	30.9.2009	Kalkoner (<12 veckor)	5 dagar	
E 764	Halofuginon-hydrobromid	-		1996	Om inget annat följer av artikel 10.2 i förordningen.	Slaktkycklingar, kalkoner (<12 veckor)	5 dagar	-
E 764	Halofuginon-hydrobromid	Stenorol	Huvepharma NV	1999	30.9.2009	Kycklingar för värphönsuppfödning	-	-
E 765	Narasin	Monteban	Eli Lilly and Company Limited	2004	21.8.2014	Slaktkycklingar	1 dag	50 µg/kg för alla vävnader

Godkännande av koccidiostatika och histomonostatika som fodertillsatser i gemenskapslagstiftningen (fortsättning)

Tillsats		Godkännande och utgångsdatum		Användningsvillkor		
----------	--	------------------------------	--	--------------------	--	--

Nummer	Tillsatsens namn	Handelsnamn	Innehavare av godkännandet	År för godkännande	Godkännandets utgångsdatum	Målart	Karenstid	MRL
E 766	Salinomycin-natrium	Sacox	Huvepharma NV	2004	21.8.2014	Slaktkycklingar	1 dag	5 µg/kg alla vävnader
				2003	11.11.2013	Kycklingar för uppfödning till värphöns (<12 veckor)	-	
				2001	31.5.2011	Slaktkaniner	5 dagar	-
		Salinomax	Alpharma (Belgien) BVBA	2005	22.4.2015	Slaktkycklingar	1 dag	5 µg/kg alla vävnader
E 770	Maduramicin-ammonium	Cygro	Alpharma AS	2001	15.12.2011	Kalkoner (<16 veckor)	5 dagar	-
				1999	30.9.2009	Slaktkycklingar	5 dagar	-
E 771	Diklazuril	Clinacox	Janssen Animal Health BVBA	2003	20.1.2013	Kycklingar för uppfödning till värphöns (<16 veckor)	5 dagar	-
				2001	28.2.2011	Kalkoner (<12 veckor)	5 dagar	-
				1999	30.9.2009	Slaktkycklingar	5 dagar	

Godkännande av koccidiostatika och histomonostatika som fodertillsatser i gemenskapslagstiftningen (fortsättning)

Tillsats	Godkännande och utgångsdatum	Användningsvillkor
-----------------	-------------------------------------	---------------------------

Nummer	Tillsatsens namn	Handels-namn	Innehavare av godkännandet	År för godkännande	Godkännandets utgångsdatum	Målart	Karenstid	MRL
E 772	Narasin Nikarbazin	Maxiban	Eli Lilly and Company Ltd	1999	30.9.2009	Slaktkycklingar, slaktkalkoner	5 dagar	-
E 773	Semduramicin- natrium	Aviax	Phibro Animal Health, s.a.	2006	20.10.2016	Slaktkycklingar	5 dagar	-

Bilaga II – Beräknad foderproduktion i EU-27 och användning av koccidiostatika 2006

Tabell: Beräknad foderproduktion i EU-27 och användning av koccidiostatika 2006								
Typ av foder	Volym i 1 000 ton	Användningsprocent			Med koccidiostatika			
		Koccidio- statika	vaccin	ej ifyllt	Utan koccidiostatika		i 1 000 ton	
SLAKTKYCKLING								
Dagsgammal slaktkyckling	3 825	84 %	12 %	2 %	3 290	86 %	536	14 %
Tillväxtkyckling	13 515	84 %	12 %	2 %	11 623	86 %	1 892	14 %
Slutfoder för slaktkyckling under karenstiden	8 160	0 %	0 %	100 %	0	0 %	8 160	100 %
Slaktkyckling totalt	25 500				14 912	58 %	10 588	42 %
KALKON								
Tillväxtkalkon	2 050	97 %	0 %	3 %	1 989	97 %	62	3 %
Slutfoder för kalkon under karenstiden	6 150	0 %	0 %	100 %	0	0 %	6 150	100 %
Kalkon totalt	8 200				1 989	24 %	6 212	76 %
ÖVRIGT								
Slaktkyckling- föräldrar	2 550	2 %	98 %	0 %	51	2 %	2 499	98 %
Ersättnings- unghöns	2 000	15 %	50 %	35 %	300	15 %	1 700	85 %
Kanin	2 400	45 %	0 %	55 %	1 080	45 %	1 320	55 %
Summa övrigt	6 950				1 431	21 %	5 519	79 %
TOTALT	40 650				18 332	45 %	22 318	55 %

Källor: Informationen är sammanställd av International Federation for Animal Health Europe (IFAH Europe), European Feed Manufacturers' Federation (FEFAC) och European poultry producers and traders association (AVEC).